3310

अथ

॥ श्रीपांत्रीश बोलनो थोकडो प्रारंभः ॥

१ पहेले बोलें नरकगति, तिर्यंचगति, मनुष्यगति अने देवतानीगति ए चार गति जाणवी ॥

२ बीजे बोलें एकेंद्रिय जाति, बेइंद्रिय जाति, त्रेंद्रिय जाति, चौरिंद्रिय जाति अने पंचेंद्रिय जाति ए पांच जाति जाणवी ॥

३ त्रीजे बोलें पृथ्वीकाय, अपकाय, तेउकाय, वायुकाय, वनस्पतिकाय अने त्रसकाय ए छकाय जाणवी॥

४ चोथे बोलें श्रोत्रेंद्रिय, चक्षुरिंद्रिय, घाणेंद्रिय, रसेंद्रिय, अने स्पर्शेंद्रिय ए पांच इंद्रिय जाणवां ॥

५ पांचमे बोलें आहार पर्याप्ति, शरीर पर्याप्ति, इंद्रिय पर्याप्ति, श्वासोश्वास पर्याप्ति, भाषा पर्याप्ति अने मनः पर्याप्ति ए छ पर्याप्ति जाणवी ॥

६ छठे बोलें पांच इंद्रिय तथा मनबल, वचनबल अने कायबल ए त्रण बल एवं आठ अने नवमो श्वासोश्वास तथा दशमुं आयु ए दश प्राण जाणवा॥

७ सातमे बोलें औदारिक शरीर, वैक्रिय शरीर, आहारक शरीर, तैजस शरीर अने कार्मण शरीर ए पांच शरीर जाणवां ॥

८ आठमे बोलें सत्यमनोयोग, असत्य मनोयोग, मिश्र मनोयोग, अने व्यवहार मनोयोग ए मनना चार योग तथा सत्य वचनयोग, असत्य वचनयोग, मिश्र वचनयोग अने व्यवहार वचनयोग ए चार वचनना योग तथा औदारिक काययोग, औदारिक मिश्र काययोग, वैक्रिय काययोग, वैक्रियमिश्र काय योग, आहारक काययोग, आहारकमिश्र काययोग अने कार्मण काययोग ए सात कायाना योग एवं सर्वमली पन्नर योग जाणवा ॥

९ नवमे बोलें मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, मनःपर्यवज्ञान अने केवलज्ञान एवं पांचज्ञान तथा मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान अने विभंगज्ञान एवं त्रण अज्ञान तथा चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, अवधिदर्शन अने केवलदर्शन एवं चार दर्शन मली बार उपयोग॥

१० दशमे बोलें ज्ञानावरणीय कर्म, दर्शनावरणीय कर्म, वेदनीय कर्म, मोहनीय कर्म, आयुकर्म, नामकर्म, गोत्रकर्म अने अंतराय कर्म ए आठ कर्म॥

११ अगीआरमे बोलें मिथ्यात्व गुणठाणु, शास्वादन गुणठाणु, मिश्र गुणठाणु, अव्रतिसम्यक्दृष्टि गुणठाणु, देशविरति गुणठाणु, प्रमत्त गुणठाणु, अप्रमत्त गुणठाणु, निवृत्तिबादर गुणठाणु, अनिवृत्तिबादर गुणठाणु, सूक्ष्मसंपराय गुणठाणु, उपशांतमोह गुणठाणु, क्षीणमोह गुणठाणु, सयोगीकेवली गुणठाणु, अने अयोगीकेवली गुणठाणु एवं चौद गुणठाणां॥

१२ बारमे बोलें जीव शब्द, अजीव शब्द अने मिश्रशब्द ए त्रण विषय श्रोत्रेंद्रियना छे तथा कालो, नीलो, पीलो, रातो अने धोलो ए पांच विषय चक्षुरिंद्रियना छे तथा सुरभिगंध अने दुर्भिगंध ए बे विषय घ्राणेंद्रियनां छे तथा कडवो, कषायलो, खाटो, मीठो अने तीखो ए पांच विषय रसेंद्रियना छे तथा सुंवालो, खरखरो, हलवो, भारे, शीत, उष्ण, लूखो अने चोपड्यो ए आठ विषय स्पर्शेंद्रियना छे एवं सर्वमली पांचे इंद्रियना त्रेवीश विषय जाणवा ॥

१३ तेरमे बोलें जीवनें अजीव करी जाणे ते मिथ्यात्व, अजीवनें जीव करी जाणे ते मिथ्यात्व, धर्मनें अधर्म करी जाणे ते मिथ्यात्व, अधर्मनें धर्म करी जाणे ते मिथ्यात्व, साधुने असाधु करी सद्दहे

ते मिथ्यात्व, असाधुनें साधु करी सद्दहे ते मिथ्यात्व, संवरभाव सेवन रूप मोक्षमार्ग तेने उन्मार्ग करी सद्दहे ते मिथ्यात्व, विषयादि सेवनरूप उन्मार्ग तेनें मोक्षमार्ग करी सद्दहे ते मिथ्यात्व, वायरो आदिक रूपी पदार्थनें अरूपी करी सद्दहे ते मिथ्यात्व, मोक्षादिक अरूपी पदार्थने रूपी करी सद्दहे ते मिथ्यात्व ए दश प्रकारनां मिथ्यात्व जाणवां ॥

१४ चौदमे बोलें नव तत्त्वना जाण पणा विषे एकशोने पन्नर बोल धारवा ते कहे छे.

॥ प्रथम जीव तत्त्वना चौद बोल कहे छे. एक सूक्ष्म एकेंद्रिय, बीजा बादर एकेंद्रिय, त्रीजा बेंद्रिय, चोथा त्रेंद्रिय, पांचमां चउरिंद्रिय, छठ्ठा असन्नि पंचेंद्रिय, अने सातमा सन्नि पंचेंद्रिय, ए सात जातिना जीव छे तेने एक पर्याप्ता अने बीजा अपर्याप्ता एम बे बे भेदें करतां चौद भेद जीवना थाय छे ॥

॥ बीजा अजीवतत्वना चौद बोल कहे छे. धर्मास्तिकायनो खंध, देश अने प्रदेश ए त्रण भेद तथा अधर्मास्तिकायनो खंध, देश अने प्रदेश ए त्रण भेद तथा आकाशास्तिकायनो खंध, देश अने प्रदेश ए त्रण भेद अने कालद्रव्यनो एकज भेद एवं दश भेद अरूपी अजीवना

थया तेनीसाथें पुजलना खंध, देश, प्रदेश अने परमाणु ए चार नेद रूपी ठे ते मेलवतां चौद नेद थाय ठे ॥

॥ पुण्य नव प्रकारें बंधाय ठे ते नव नेद लखियें ठैयें. अन्नपुन्ने, पाणपुन्ने, लेणपुन्ने, सेणपुन्ने, वत्थपुन्ने, मनपुन्ने, वयपुन्ने, कायपुन्ने अने नमस्कारपुन्ने एवं नव ॥

॥ पाप अढार प्रकारें बंधाय ठे ते लखीयें ठैयें. प्राणातिपात, मृषावाद, अदत्तादान, मैथुन, परिग्रह, क्रोध, मान, माया, लोन, राग, द्वेष, कलह, अन्याख्यान, पैशून्य, रति अरति, परपरिवाद, माया मृषावाद, मिथ्यात्वशल्य. एवं अढार नेद थया ॥

॥ आश्रव वीश प्रकारें कहे ठे. १ मिथ्यात्वाश्रव, २ अव्रताश्रव, ३ प्रमादाश्रव, ४ कषायाश्रव, ५ योगाश्रव, ६ हिंसा करवी ते प्राणातिपाताश्रव, ७ मृषावादाश्रव, ८ चोरी करवी ते अदत्तादानाश्रव, ए कुशीलाश्रव, १० परिग्रह राखवुं ते परिग्रहाश्रव, ११ श्रोत्रेंडियने मोकली राखे ते श्रोत्रेंडियाश्रव, १२ चक्षुरिंडियने मोकली राखे ते चक्षुरिंडियाश्रव, १३ घ्राणेंडियने मोकली राखे ते घ्राणेंडियाश्रव, १४ रसेंडियनें मोकली राखे ते रसेंडियाश्रव, १५ स्पर्शेंडियने मोकली राखे ते स्पर्शेंडियाश्रव, तेमज मना

दिक त्रणने मोकलां राखे ते १६ मनाश्रव, १७ वचनाश्रव, अने १८ कायाश्रव, १९ भंडोपकरणलेवा मूकवानी अजयणा करे ते भंडोपकरणाश्रव, २० सुचिकुसंग सेवनकरे ते कुसंगाश्रव एवं वीश भेद थया ॥

॥ संवरना वीश भेद कहे छे. १ समकेत संवर, २ व्रतपच्चरकाण संवर, ३ अप्रमाद संवर, ४ अकषाय संतर, ५ अयोग संवर, ६ प्राणातिपात संवर, ७ मृषावाद न बोले ते संवर, ८ अदत्त न लीये ते संवर, ९ मैथुन न सेवे ते संवर, १० परिग्रह न राखे ते संवर, ११ श्रोत्रेंद्रियने वश करे ते संवर, १२ चक्षुरिंद्रियने वश करे ते संवर, १३ घ्राणेंद्रियने वश करे ते संवर, १४ रसेंद्रियने वश करे ते संवर, १५ स्पर्शेंद्रियने वश करे ते संवर, १६ मन वश करे ते मन संवर, १७ वचन वस करे ते वचन संवर, १८ काय वश करे ते काय संवर, १९ भंडोपकरणनी अजयणा न करे ते संवर, २० सुचि कुसंग न सेवे ते संवर॥

॥ निर्जराना बार भेद कहे छे. १ अनशन तप, २ ऊणोदरी तप, ३ वृत्तिसंक्षेप तप, ४ रसत्याग तप ५ कायक्लेश तप, ६ संलीनता तप, ७ प्रायश्चित

तप, ८ विनय तप, ९ वैयावृत्त तप, १० सज्झाय तप, ११ ध्यान तप, १२ कायोत्सर्ग तप, एवंबार ॥

॥ बंध तत्त्वना चार जेद कहे छे. प्रकृति बंध, स्थिति बंध, अनुजाग बंध अने प्रदेश बंध. एवं चार थया ॥

॥मोक्ष तत्त्वना चार जेद कहे छे. एक ज्ञान, बीजो दर्शन, त्रीजो चारित्र अने चोथो तप. ए नव तत्त्वना जाणपणा आश्रयी एकसोने पन्नर बोल कह्या ॥

१५ पन्नरमे बोलें द्रव्यात्मा, कषायात्मा, योगात्मा, उपयोगात्मा, ज्ञानात्मा, दर्शनात्मा, चारित्रात्मा अने वीर्यात्मा ए आठ प्रकारना आत्मा कह्या छे ॥

१६ शोलमे बोलें. १ असुरकुमार, २ नागकुमार, ३ सुवर्णकुमार, ४ विद्युत्कुमार, ५ अग्निकुमार, ६ दीपकुमार, ७ दिशाकुमार, ८ उदधिकुमार, ९ स्तनितकुमार, १० वायुकुमार ए दश जुवनपतिना दशदंमक तथा सात नारकीनो एक दंमक तथा पृथ्वीकाय, अपकाय, तेउकाय, वाउकाय अने वनस्पतिकाय ए पांच थावरना पांच दंमक तथा बेंडिय, तेंडिय अने चउरिंडिय ए त्रण विकलेंडियना त्रण दंमक एवं उगणीश थया अने वीशमुं तिर्यंच पंचेंडियनुं, एकवीशमुं मनुष्यनुं, बावीशमुं व्यंतरिक देवोनुं, त्रे

वीशमुं ज्योतिषी देवोनुं अने चोवीशमुं वैमानिक देवोनुं एवं चोवीश दंमक जाणवां ॥

१७ सत्तरमे बोलें कृष्ण लेश्या, नील लेश्या, कापोत लेश्या, तेजो लेश्या, पद्मलेश्या अने शुक्ल लेश्या ए छ लेश्या जाणवी ॥

१८ अढारमे बोलें मिथ्यादृष्टि, सममिथ्या एटले मिश्रदृष्टी अने समकेतदृष्टि ए त्रण दृष्टि जाणवी ॥

१९ उंगणीशमे बोलें आर्त्तध्यान, रौद्रध्यान, धर्मध्यान अने शुक्लध्यान ए चार ध्यान जाणवां ॥

२० वीशमे बोलें धर्मास्तिकायादि छ द्रव्य छे तेने त्रीश बोलें उलखीयें ते कहे छे. तिहां प्रथम धर्मास्तिकाय. द्रव्य ते द्रव्यथकी एक द्रव्य, क्षेत्र थकी चौदराज लोक प्रमाण, काल थकी आदि अंतरहित, भावथकी अरूपी, गुणथकी जीवपुद्गलने चालवानुं सहाय आपनार, ए पांच बोलें धर्मास्तिकायनें उलखीयें ॥

॥ अधर्मास्तिकाय पण द्रव्यथकी एक द्रव्य, क्षेत्रथकी चौदराज लोक प्रमाण, कालथकी अनादि अनंत, भावथकी अरूपी अने गुणथकी स्थिर रहेनारने सहाय आपनार ए पांच बोलें उलखीयें ॥

॥ आकाशास्तिकाय. द्रव्यथकी एक द्रव्य, क्षेत्रथ

की लोकालोक प्रमाण, काल थकी अनादि अनंत, नावथकी अरूपी अने गुणथकी. अवकाश आपनार ए पांच बोलें उलखीयें॥

॥ कालद्रव्य द्रव्यथकी एक द्रव्य, क्षेत्रथकी अढीद्वीप प्रमाण, कालथकी अनादि अनंत, नावथकी अरूपी,गुणथकी वर्त्तना लक्षण ए पांच बोले उलखीयें.

॥ पुजलास्तिकायद्रव्य.द्रव्यथकी अनंता द्रव्य,क्षेत्रथकी चौदराजलोक प्रमाण,कालथकी अनादि अनंत,नावथकी रूपी अने गुणथकी पूरण गलन,सडण पडण, विध्वंसणं लक्षण, ए पांच बोले उलखीयें ॥

• ॥जीवास्तिकायद्रव्य.द्रव्यथकी अनंता द्रव्य,खेत्रथकी चौदराज लोक प्रमाण, कालथकी अनादि अनंत, नाव थकी अरूपी अने गुणथकी चेतन गुण लक्षण ए पांच बोले उलखीयें. एवं सर्व मली त्रीश बोल थया॥

२१ एकवीशमे बोलें एक जीवराशि अने बीजी अजीवराशि ए बे राशि जाणवी ॥

२२ बावीशमे बोलें श्रावकना बार व्रत कहे छे. तिहां पहेले व्रतें त्रसजीवनें हणे नही अने स्थावर जीवनी मर्यादा करे,बीजे व्रतें पांच मोटका जूठ बोलेनही, त्रीजे व्रतें मोटकी चोरी करे नही, चोथे व्रतें परस्त्री

नो त्याग करे अने पोतानीस्त्रीनी मर्यादा करे, पाचमें व्रतें परिग्रहनी मर्यादा करे, छठे व्रतें दिशिनी मर्यादा करे, सातमे व्रतें पन्नर कर्म्मादाननी मर्यादा करे, आठमें व्रतें अनर्थ दंडनी मर्यादा करे, नवमे व्रतें सामायिक करे, दशमे व्रतें देशावकाशिक करे, अगीआरमे व्रतें पोसह उपवास करे, बारमे व्रतें साधु मुनिराजनें सूजतो शुद्ध आहार पाणी आपे, एवं बार व्रत जाणवां ॥

२३ त्रेवीशमे बोलें साधुनां पांच महाव्रत कहेछे. साधुजी, मने वचने कायायें करी कोइ जीवने सर्वथा प्रकारें पोतें हणे नही, हणावे नही अने हणताने रुडुं जाणे नही ते प्रथम प्राणातिपात विरमणव्रत जाणवुं.

॥ साधु महाराज, मने वचने कायायें करी सर्वथा प्रकारें पोते जुठुं बोले नही, बीजाने जुठुं बोलावे नही अने जुठुं बोलतानें रुडुं जाणे नही ते बीजुं मृषावाद विरमण व्रत जाणवुं ॥

॥ साधुजी, मने वचने कायायें करी सर्वथा प्रकारें पोतें चोरी करे नही, बीजा पासें करावे नही अने करता प्रत्यें अनुमोदे नही ते त्रीजुं अदत्तादान विरमणव्रत जाणवुं॥

॥ साधुजी, मंने वचने कायायें करी सर्वथा प्रकारें मैथुन पोतें करे नही, बीजा पासें करावे नही अने करताने रुडुं जाणे नही ते चोथुं ब्रह्मचर्यव्रत ॥

॥ साधुजी, मने वचनें कायायें करी सर्वथा पोतें. परिग्रह राखे नही बीजाने रखावे नही अने राखताने रूडुं जाणे नही ते पांचमु परिग्रह विरमण व्रत ॥

॥ हवे ए पांच महाव्रतना भांगा कहे छे ॥

॥ पहेला प्राणातिपात विरमण व्रतना भांगा एक्याशी थाय ते कहे छे.

९ पृथ्वीकायने हणे नही, हणावे नही अने हण ताने रुडुं जाणे नही· तेना मन, वचन अने काया ए त्रण योगें करी नव भांगा थाय.

९ अपकायने हणे नही, हणावे नही अने हण ताने रुडुं जाणे नही मन, वचन, कायायें करी.

९ तेउकायने हणे नही, हणावे नही अने हणताने रुडुंजाणे नही मन, वचन अने कायायें करी.

९ वायुकायने हणे नही. हणावे नही अने हणता ने रुडुं जाणे नही मन वचन अने कायायें करी.

९ वनस्पतिकायने हणेनही, हणावे नही, हणता ने रुडुं जाणे नही मन, वचन अने कायायें करी.

९ बे इंद्रियने हणे नही, हणावे नही अने हणतानें रुडुं जाणे नही मन, वचन अने कायायें करी.

९ त्रेंद्रियने हणेनही, हणावे नही अने हणताने रुडुं जाणे नही मन वचन अने कायायें करी.

९ चौरिंद्रियने हणेनही, हणावेनही अने हणताने रुडुं जाणे नही मन, वचन अने कायायें करी.

९ पंचेंद्रियने हणेनही, हणावेनही अने हणताने रुडुं जाणे नही मन, वचन अने कायायें करी.

बीजा मृषावाद विरमण व्रतना नांगा
बत्रीश थायछे ते कहे छे.

९ क्रोधना आवेशथी असत्य बोले नही, बोलावे नही, बोलताने रुडुं जाणे नही मन, वचन कायाथी.

९ हास्यथी झुठुंबोले नही, बोलावे नही अने बोलताने रुडुंजाणे नही मन, वचन, अने कायायेंकरी.

९ नयथी झुठुं बोलेनही, बोलावे नही, बोलताने रुडुं जाणे नही मन, वचन अनें कायायें करी.

९ लोनथी झुठुं बोलेनही, बोलावेनही, बोलताने रुडुं जाणे नही मन, वचन अने कायायें करी.

त्रीजा अदत्तादान विरमणव्रतना भांगा
चोपन थाय ते कहेछे.

९ अल्प चोरी करेनही, करावेनही अने करताने रुडुं जाणेनही मन, वचन अने कायायें करी.

९ घणी चोरी करेनही, करावेनही अने करताने रुडुं जाणेनही मन, वचन अने कायायें करी.

९ न्हानी चोरी करेनही, करावेनही अने करताने रुडुं जाणेनही मन, वचन अने कायायें करी.

९ महोटी चोरी करेनही, करावे नही, अने करताने रुडुं जाणेनही मन, वचन अने कायायें करी.

९ सचित्त वस्तुनी चोरी करेनही, करावेनही, करताने रुडुं जाणेनही मन, वचन, कायायें करी.

९ अचित्त वस्तुनी चोरी करेनही, करावेनही, करताने रुडुं जाणेनही मन, वचन, कायायें करी.

चोथा मैथुन विरमणव्रतना भांगा सत्तावीश थाय ते कहे छे.

९ देवतानी स्त्रीने भोगवेनही, भोगवावे नही, भोगवताने रुडुं जाणेनही मन, वचन, कायायें करी.

९ मनुष्यनी स्त्रीने भोगवेनही, भोगवावे नही अने भोगवताने रुडुं जाणे नही मन, वचन अने कायाथी.

ए तिर्यंचनी स्त्रीने नोगवेनही, नोगवावे नही, अने नोगवताने रुडुं जाणे नही मन, वचन, कायाथी

॥ पांचमा परिग्रह विरमणव्रतना नांगा चोपन थाय ते कहे छे.

ए अल्पपरिग्रह राखेनही, रखावेनही, अने राखताने रुडुं जाणेनही मन, वचन, अने कायायें करी.

ए घणोपरिग्रह राखेनही, रखावेनही अने राखताने रुडुं जाणे नही मन, वचन, अने कायायें करी.

ए न्हानोपरिग्रह राखेनही, रखावेनही, अने राखताने रुडुं जाणेनही मन, वचन, अने कायाथी.

ए महोटोपरिग्रह राखेनही, रखावेनही, अने राखताने रुडुं जाणेनही मन, वचन, अने कायाथी.

ए सचित्तवस्तुनो परिग्रह राखेनही, रखावेनही अने राखताने रुडुं जाणेनही मन, वचन, अनेकायाथी.

ए अचित्तवस्तुनो परिग्रह राखेनही, रखावेनही अनेराखताने रुडुं जाणेनही मन, वचन, कायाथी.

॥ एम एपांचे महाव्रतना मली २५२ नांगा थया.

२४ चोवीशमे बोलें व्रतनां नांगा उंगणपच्चाश कहेछे. तिहां प्रथम एक करणनें एक योगथी नव नांगा था

य ते कहे छे. १ मने करी करुं नही. २ वचने करी क रुं नही, ३ कायायें करी करुं नही, ४ मनेकरी करा वुं नही, ५, वचने करी करावुं नही, ६ कायायें करी करावुं नही, ७ मने करी अनुमोडुं नही, ८ वचनें करी अनुमोडुं नही, ए कायायें करी अनुमोडुं नही.

॥ हवे एक करणनें बे योगथी नव जांगा थाय ते कहे छे. १ मने करी वचने करी करुं नही, २ मनें करी कायायें करी करुं नही, ३ वचनें करी कायायें करी करुं नही, ४ मने करी वचनें करी करावुं नही, ५ मने करी कायायें करी करावुं नही, ६ वचने करी कायायें करी करावुं नही, ७ मने करी वचनें करी अनुमोडुंनही, ८ मने करी कायायें करी अनुमोडुं नही, ए वचनें करी कायायें करी अनुमोडुं नही ॥

॥ हवे एक करणने त्रण योगथी त्रण जांगां थाय ते कहे छे. १ मने वचने अने कायायें करी करुं नही, २ मने वचने अने कायायें करी करावुं नही, ३ मने, वचने अने कायायें करी अनुमोडुं नही ॥

॥ हवे बे करण अने एक योगथी नव जांगा थाय ते कहे छे. १ मनेकरी करुं नही, करावुं नही, २ वचनें करी करुं नही करावुं नही, ३ कायायें करी करुं

नही करावुं नही, ४ मनेकरी करुं नही, अनुमोडुं नही ५ वचने करी करुं नही अनुमोडुं नही, ६ कायायें करी करुं नही अनुमोडुं नही, ७ मने करी करावुंनही अनुमोडुं नही, ८ वचने करी करावुं नही अनुमोडुं नही, ९ कायायें करी करावुं नही अनुमोडुं नही ॥

॥ हवे बे करण अने बे योगथी नवभांगा थाय ते कहे छे. १ करुं नही करावुं नही मने करी वचनें करी, २ करुं नही करावुं नही मनें करी कायायें करी, ३ करुं नही करावुं नही वचनें करी कायायें करी, ४ करुं नही अनुमोडुं नही मने करी वचनें करी, ५ करुं नही अनुमोडुं नही मनें करी कायायें करी, ६ करुं नही अनुमोडुं नही वचने करी कायायें करी, ७ करावुं नही अनुमोडुं नही मने करी वचने करी, ८ करावुं नही अनुमोडुं नही मने करी कायायें करी, ९ करावुं नही अनुमोडुं नही वचने करी कायायें करी॥

॥ हवे बे करण अने त्रणयोगथी भांगा त्रण थाय ते कहे छे. १ करुं नही करावुं नही मने करी वचने करी कायायें करी, २ करुं नही अनुमोडुं नही मने करी वचनें करी कायायें करी, ३ करावुं नही अनुमोडुं नही मनेकरी वचने करी कायायें करी ॥

॥ हवे त्रण करण अने एक योगथी त्रण नांगा थाय ते कहे छे. १ करुं नही करावुं नही अनुमोडुं नही मने करी, २ करुं नही करावुं नही अनु मोडुं नही वचनें करी, ३ करुं नही करावुं नही अने मोडुं नही कायायें करी ॥

॥ हवे त्रण करण अने बे योगथी त्रण नांगा थाय ते कहे छे. १ करुं नही करावुं नही अनुमोडुं नही मनेकरी वचनेंकरी, २ करुंनही करावुं नही अनुमोडुं नही मनें करी कायायें करी, ३ करुं नही करावुं नही अनुमोडुं नही वचनें करी कायायेंकरी ॥

॥ हवे त्रण करण अनें त्रण योगथी एक नांगो थाय ते कहे छे. १ मने करी वचने करी कायायेंकरी करुं नही करावुं नही अनुमोडुं नही ॥

॥ सरवाले एक करणनें एक योगथी नव, एक करणनें बे योगथी नव, एक करणने त्रणयोगथी त्रण तथा बे करणनें एक योगथी नव, बे करणनें बे योगथी नव, बे करणनें त्रण योगथी त्रण तथा त्रण करणनें एक योगथी त्रण, त्रण करणनें बे योगथी त्रण अने त्रण करणनें त्रणयोगथी एक एवं ४९ नांगाथया॥

२५ पच्चीशमे बोलें पांच चारित्रना नाम कहेछे. १

सामायिक चारित्र, बीजो छेदोपस्थापनीय चारित्र, त्रीजो परिहारविशुद्धि चारित्र, चोथो सूक्ष्म संपराय चारित्र अने पांचमो यथाख्यात चारित्र एवं पांच ॥

२६ छवीशमे बोलें नैगमनय, संग्रहनय, व्यवहारनय, ऋजुसूत्रनय, शब्दनय, समभिरूढनय अने एवंभूतनय ए सात नय जाणवा ॥

२७ सत्तावीशमे बोलें नामनिक्षेप, स्थापनानिक्षेप, द्रव्यनिक्षेप अने भावनिक्षेप ए चार निक्षेपा जाणवा ॥

२८ अठावीशमे बोलें उपशमसमकित, क्षायोपशमसमकित, क्षायिकसमकित, शास्वादनसमकित अने वेदक समकित ए पांच समकित जाणवा ॥

२९ उगणत्रीशमे बोलें शृंगाररस, वीररस, करुणारस, हास्यरस, रौद्ररस, भयानकरस, अद्भुतरस, बिभत्सरस अने शांतरस ए नवरस जाणवा ॥

३० त्रीशमे बोले १ वडनीपींपु, २ पीपलनीपींपु, ३ उंबरना फल, ४ पींपरीनीपींपु, ५ कठुंबरना फल, ६ मधु, ७ माखण, ८ मांस, ९ मदिरा, १० हिम, ११ विष ते अफिण, सोमल प्रमुख, १२ करहा ते रोयडा १३ सर्व जातनी काची माटी, १४ रात्रिभोजन,

१५ बहुबीज फळ, १६ अनंतकाय कंदमूळ फळ, १७ बोडानुं अथाणुं, १८ काचां गोरसमां करेला वडा, १ए वेंगण रींगणा, २० जेनुं नाम न जाणता होइयें एवा अजाण्यां फळ फूळ, २१ तुच्छफल ते चणी· बोर तथा कुअळी वस्तु अत्यंत काचां फळ, तथा पीलूडा पीचू प्रमुख २२ चलित रस ते सडेलुं अन्नादिक जेनुं काळ पूरो थयाथी स्वाद बदल्युं होय, रस चलित थइ गयुं होय ते. ए बावीश अजक्ष्य वर्जवा तेना नाम जाणवां ॥

३१ एकत्रीशमे बोलें एक द्रव्यानुयोग, बीजो गणितानुं योग, त्रीजो चरणकरणानुयोग अने चोथो धर्म कथानुयोग ए चार अनुयोग जाणवा ॥

३२ बत्रीशमे बोले एक देवतत्त्व, बीजो गुरुतत्त्व अने त्रीजो धर्मतत्त्व ए त्रण तत्त्व जाणवां ॥

३३ तेंत्रीशमे बोलें काळ, स्वजाव, नियत, पूर्वकृततें कर्म अने पुरुषकार ते उद्यम ए पांच समवाय जाणवा

३४ चोत्रीशमे बोलें एक क्रियावादीना एकसो एंशी नेद, बीजा अक्रियावादीना चोराशी नेद, त्रीजा विनयवादीना बत्रीश नेद अने चोथा अज्ञान वादीना सडसठ नेद एरीतें चारप्रकारना पाखंमीउ ढे

तेना सर्वमली त्रणशें ने त्रेसठ भेद श्रीसूयगडांग सूत्रथी जाणवा ॥

३५ पांत्रीशमे बोलें श्रावकना एकवीश गुण कही देखाडे छे. १ क्षुद्रमति वालो न होय पण गंभीर होय, २ पांचेंद्रिय स्पष्ट होय रूपवंत होय एटले अंगोपांग संपूरण होय, ३ सौम्यप्रकृति वालो होय, स्वभावे अपाप कर्मि होय, ४ सर्वदा सदाचारी होय माटे सर्व लोकने वल्लभ होय, प्रशंसा करवा योग्य होय, ५ संक्लिष्ट परिणामथी रहित होय, क्रूर चित्त वालो न होय, ६ इह लोक परलोकना अपायथी एटले कष्टथी बीहितो रहे तथा अपयशथी बीहितो रहे, ७ अशठहोय परने ठगे नही, ८ दाक्षिण्यता वालो होय परनी प्रार्थना भंग करे नही, ए स्वकुला दिकनो लज्जावंत होय अकार्य वर्जक होय, १० दया वंत होय, ११ सौम्यदृष्टि वालो होय, १२ गुणी जीवोनो पक्षपाति होय, १३ भलि धर्म कथानो उपदेश करनार होय, १४ सुशीलादि एवा अनुकूल परिवार युक्त होय, १५ उंम्फाविचार वालो दीर्घदर्शि होय, १६ पक्षपात रहित पणे गुण दोष विशेषनो जाण होय, १७ वृद्ध पुरुषो जे परिणत मतिवाला तेने सेवनारो

तेमीं अनुजाइयें चालनारो होय, १८ गुणाधिक पुरुषनो विनय करनारो होय, १९ कस्या गुणनो जाण होय, २० निर्लोभी थको पोतानी मेले परोपकार करे, २१ लब्धलक्ष ते धर्मानुष्ठान व्यवहारनो लक्ष जेने प्राप्त थयो होय, ए एकवीश गुण जेमां होय ते प्राणी धर्मरूपरत्न पामवानी योग्यतावंत कहेवाय ए एकवीश गुण श्रावकना जाणवा ॥ इति पांत्रीशबोल समाप्त ॥

॥ अथ शीखामणना बोल ॥

१ कोइपण शुभकार्य करतां विलंब न करवो.
२ मतलब विना लवारो न करवो.
३ ज्ञानी थइने गर्व करवो नही.
४ बनता सुधी क्षमा अवश्य धारण करवी.
५ घरनुं गुह्य कोइने कहेवुं नही.
६ स्त्री तथा पुत्रनी कुवात कोइने कहेवी नही.
७ मित्रथी कांइपण अंतर राखवो नही.
८ कुमित्रनो विश्वास न करवो.
९ प्रेम राखनारी स्त्रीनो पण विश्वास न करवो.
१० कोइपण कार्य करवुं ते विचारीनें करवुं.
११ मात, पिता, गुरु तथा महोटा पुरुषनो विनय करवुं
१२ स्त्रीनें गुह्यनी वात कहेवी नही.

१३ पेट भरायाथी भोजननो संतोष न करवो.
१४ विद्या भणवामां संतोष न करवो.
१५ दान देतां अकलाववुं नही.
१६ तपस्या करवामां पाछुं हटवुं नही.
१७ ग्रहण करेली प्रतिज्ञा भंग करवी नही.
१८ अन्यायथी द्रव्य उपार्जन करवुं नही.
१९ शरीरनुं बल विचार्या विना युद्ध करवुं नही.
२० माठा कार्यथी निवर्त्तवुं.
२१ दुःखना समये धैर्य तजवुं नही.
२२ बगलानी पेरें इंद्रीयो गोपवी राखवी.
२३ कुकडानी पेठें प्रभातें सहुथी वहेलुं उठवुं.
२४ अंगथी प्रमाद दूर करवो.
२५ निद्रा चेततां करवी.
२६ चिंतवेलुं कार्य पारपड्याविना कोइने कहेवुं नही
२७ सासरें चतुराइ धारणकरवी अने मुरखाइ तजवी
२८ गुण लेवामां प्रयत्न करवो.
२९ नीच नरथी पण उत्तम विद्या लेवी.
३० सरखा साथें प्रीति करवी.
३१ क्लेशने स्थानके मौनपणुं धारण करवुं.
३२ महोटासाथें वैर करवुं नही.

३३ लेवडदेवडमां, जोजनमां, विद्याजणवामां, व्यापारमां अने वैद्य आगल लाज करवी नही.

३४ क्लेशस्थानकें रहेवुं नही.

३५ अग्नि, गुरु, ब्राह्मण, गाय, कुमारी अने शास्त्रमा पुस्तक एटलाने पग लगाडवुं नही.

३६ घी, तेल, दही, दूध, प्रमुख उघाडां मूकवां नही.

३७ वैद्य, अग्निहोत्री, राजा, नदी, व्यापारी वाणीयो ए पांच ज्यां न होय त्यां वसवुं नही.

३८ लोचथी विवाद करवो नही.

३९ जे थकी जीवनें जोखम थाय ते धनपण वर्जवुं.

४० शत्रुनी उपर पण निर्दय थवुं नही.

४१ मूर्ख, कायर, अजिमानी, अन्यायी, अने दुष्ट एटलाने स्वामी करवा नही.

४२ मूर्खने हितोपदेश देवो नही.

४३ परस्त्रीने सर्वदा वर्जवी.

४४ इंद्रियो सर्वथा वश राखवी.

४५ मूर्ख मित्र करवो नही.

४६ लोजीनें द्रव्यथी वश करवो.

४७ बती शक्तियें परनी आशा जंग करवी नही.

४८ गुणविना मात्र आमंबरथी रीजवुं नही.

४९ राजा रीजे तो पण विश्वास करवो नही.
५० एक अक्षर शिखववनारने पण गुरु करी मानवो.
५१ पाणी गलीनें तथा जोइनें पीवुं.
५२ प्राणांतें पण सत्य बोलवुं वर्जवुं नही.
५३ पोताना अवगुण सोधी काहाडवा.
५४ राजानी स्त्री, गुरुनी स्त्री, मित्रनी स्त्री, सासु अने पोतानी माता ए पांचे माता जाणवी.
५५ कार्य तथा सत्कार विना कोइने घेर जावुं नही.
५६ वचननुं दारिद्र राखवुंज नही.
५७ लेखण, पुस्तक अने स्त्री ए त्रण कोइने आपवा नही
५८ आवक जोइने खरच्च करवो.
५९ हरएक विद्या मुखपाठें राखवी.
६० स्वामी प्रसन्न थये गर्वित थवुं नही.
६१ करिष्यणु जोया वगर हाथो मेलववो नही.
६२ शस्त्र बांधनार तथा ब्राह्मण प्रमुखने धीरवुं नही.
६३ नट, विटलेल, वेश्या, जुगारीने उधार आपवुंनही
६४ गुप्त धन देवुं तो हुसीयारीथी पक्को बंदोबस्त करवुं
६५ बे चार साक्षी राख्याविना धन आपवुं नही.
६६ ऊधार लावेलुं धन मुदत पहेलांज आपवुं.
६७ घरमां पैसा छतां देवुं करवुं नही.

६८ देवुं होय तो ते आपवाना उद्यममां रहेवुं.
६९ प्रीतिवंत साथें प्राये लेवड देवड करवो नही.
७० चोरेली वस्तु जो मफत मळे तो पण लेवी नही.
७१ दुराचारीने भागीदार करवो नही.
७२ लांघण करवी नही.
७३ खात्रीदारने किलीदार करवो.
७४ आप्युं लीधुं होय ते लखवामां आलश न करवो.
७५ नवनवा गुमास्ता मेता करवा नही.
७६ न्यातमां नम्रता राखवी.
७७ स्त्रीने मिष्ट वचनथी बोलाववी.
७८ शत्रुने पेटमां पेशी वश करवो.
७९ मित्र पासें पण शाक्षी विना थापण मूकवी नही.
८० एकाद बे महोटानी ओळखाण अवश्य करवी.
८१ बनता सुधी कोइनी साक्षी भरवी नही.
८२ परदेशमां केफी वस्तु सेवन करवी नही.
८३ उत्सव मूकी, गुरु अने पितानो अपमान करी, छोकरांने रोवरावी, हत्या करी, तैयार थयेलुं भोजन निंदी, रुदन सांभळी, मैथुन सेवी, वामीट करी, समीप आवेलो पर्व अवगणी, दू

धनो जोजन करी एटला वाना करी आत्महि
तेछुयें परदेश जवुं नही.

૮૪ जे घरमां कोइ माणस न होय ते घरमां न जवुं.

૮૫ कारण विना पिताना इव्यनी आशा न करवी.

૮૬ परदेशमां आमंबर धारण करवो.

૮૭ कोइनी वात कोइने केहेवी नही.

૮૮ माता पितानी आज्ञा लोपवी नही.

૮૯ माता पितानी सेवा चाकरी मन राखी करवी.

૯૦ गुरु अने माता पिताना दररोज पग दाबवा.

૯૧ माता पिता आगल जुठुं बोलवुं नही.

૯૨ माता पिताना धर्मादिना मनोरथ पूरण करवा.

૯૩ महोटा जाइनें पिता सरिखो जाणवो.

૯૪ जाइनी डुर्दशा दूरकरवी, कुमार्गथी निवारवुं.

૯૫ रोगमां, डुष्कालमां, शत्रुनां जयमां अने राज्य
द्वारमां एटले स्थानकें जाइनी सहायता करवी.

૯૬ कोइपण उत्तम कार्यमां जाइनें जुलवो नंही,

૯૭ नाटककौतुकघणा जनोमां स्त्रीनेंजोवादेवानही.

૯૮ स्त्रीपासें सारी रीतें सेवा करावववी.

૯૯ स्त्रीनें रात्रें बाहेर जवा देवी नही.

૧૦૦ स्त्री रीसाइ होय तो तरत मनावी लेवी.

१०१ स्त्रीने घरना काममां द्रव्य आपी वर्त्ताववी.
१०२ उत्सवना दिवसें सगा संबधीने मुली जवां नही.
१०३ दुःखपामता एवा सगांसंबंधीने सहाय करवुं.
१०४ सगा साथे कदापि विरोध करवो नही.
१०५ जे घरमां एकली स्त्री होय ते घरमां जवुं नही.
१०६ धर्मना काममां सगाउने जोडवा.
१०७ बगासुं खाता, छीकतां, उड़कारखातां अने ह सतां एटले ठेकाणे मुख दाबवुं नही.
१०८ उंधुं तथा चितु सुवुं नही.
१०९ जमता छींक आवेतो तरत पाणी पीवुं.
११० उन्ने उन्ने पीसाब करवो नही.
१११ उन्ने उन्ने पाणी पीवुं नही.
११२ सुती वखतें छाती पर हाथ राखवो नही.
११३ कन्यासाराकुलमांआपवी,दुखीकुलमांनआपवी.
११४ कन्यानुं द्रव्य लेवुं नही.
११५ कन्यानो वर कन्याना वयथीवधारे वयनो करवो
११६ रोगी, वृद्ध, मूर्ख, दारिद्री, वैरागी, क्रोधी अने न्हानी वयनो एटलाने कन्या आपवी नही.
११७ महोटो पुरुष घेर आवे तो उन्ना थइ सन्मान देवुं
११८ दोस्तदारी मित्राचारी, पंडितो साथें राखवी.

११९ नवांनवां शास्त्र वांचवानो अभ्यास जारी करवो.
१२० कोइपण ग्रंथ भणतां अधूरो मूकवो नही.
१२१ पोताना मुखथी पोतानी प्रशंसा करवी नही.
१२२ छता पराक्रमें निरुद्यमी थवुं नही.
१२३ कपटीना आडंबरनो विश्वास न करवो.
१२४ गइ वस्तुनो शोक न करवो.
१२५ शत्रु होय तेना पण मरण समयें समशाने जावुं.
१२६ शूरवीर थइनें निर्बलनें दुःख देवुं नही.
१२७ अति कष्टें पण आत्मघात करवो नही.
१२८ हास्य करतां कोइनुं मर्म प्रकाशवुं नही.
१२९ हास्य करतां कोइ उपर क्रोध करवो नही.
१३० बे जण विचार करता होय त्यां जवुं नही.
१३१ पंच नाकारो करे ते काम करवुं नही.
१३२ माठुं काम करी हर्ष पामवुं नही.
१३३ तपस्या करी क्षमा धारण करवी.
१३४ भणेलुं शास्त्र नित्य प्रत्यें संभारतां रहेवुं.
१३५ पुरुषे स्त्रियें दर्पण जोवुं नही.
१३६ सूवुं, मैथुन निद्रा, आहार ए संध्या समये वर्जवां
१३७ रोटलो आपवो पण उटलो आपवो नही.
१३८ सर्वनी साथें उजलखाण पीछाण राखवी.

१३९ भोजन कर्याने एक प्रहर पूरण न थयो होय एटलामां फरी भोजन करवुं नही तेमज भोजन कर्या पछी बे प्रहर थाय के फरी जमी लेवुं परंतु बे प्रहरथी उपरांत भूख्यो रहेवो नहीं.

१४० स्त्रीना वखाण तेना मरण पछी करवा.

१४१ राजा, देव, अने गुरुनी पासें खाली हाथें जवुं नही

१४२ निर्लज स्त्रीसाथे हास्य न करवुं.

१४३ शुभ कार्यमां कालविलंब न करवो.

१४४ तडकेथी आवी तरत पाणी पीवुं नही.

१४५ अर्ध रात्रें उच्चस्वरे गुह्यनी वातो कहेवी नही.

१४६ भोजननी वच्चे अने अंतमां जल पीवुं.

१४७ अजीरण थाय तो एक बे टंक भोजन वर्जवुं.

१४८ हरखना समयमां शोकनी वात त्यजवी.

१४९ कोइ क्रोधना आवेशथी निष्ठुरवचन आपण आवी कहे तो पण न्याय मार्ग मूकवो नहीं.

१५० माता, पिता, गुरु, शेठ, स्वामी, अने राजा एटलाना अवगुण बोलवा नही.

१५१ मूर्ख, दुष्ट, अनाचारी, मलीन, धर्मनी निंदा करनारो, कुशीलीयो, लोभी अने चोर एटलानो संग क्यारे पण करवो नही.

१५२ अजाण्या माणसनी कीर्त्ति करवी नही.
१५३ अजाण्या माणसनें पोताना घरमां राखवुं नही.
१५४ अजाण्या कुल साथें सगाइ करवी नही.
१५५ अजाण्या माणसनें चाकर राखवो नही.
१५६ पोताथी महोटा माणस ऊपर कोप न करवो.
१५७ महोटा माणस साथें क्लेश करवो नही.
१५८ गुणवान माणस साथें वाद न करवो.
१५९ दारिद्र आवे आगली कमाइनी इछा राखे तेमूर्ख
१६० पोताना गुणनां वखाण करे, ते मूर्ख.
१६१ माथे देवुं करीनें धर्म करे, ते मूर्ख.
१६२ उधारे धन आपीने मागे नही, ते मूर्ख.
१६३ सज्जन साथे विरोधकरे अने पारका लोक साथे प्रीति करे ते मूर्ख जाणवो.
१६४ न्याय मार्गें धन उपार्जन करवुं.
१६५ देश विरुद्ध कार्य न करवुं.
१६६ राजाना वेरीनी संगत न करवी.
१६७ घणा माणस साथें विरोध न करवो.
१६८ भला पडोसीनी पासें रहेवुं.
१६९ पोतानो धर्म मूकवो नही.
१७० पोतानें आशरे रह्यो होय तेनुं हित करवुं.